

Cílem této diplomové práce je prozkoumání situace prevence sebepoškození u hospitalizovaných pacientů. Práce je založena na anonymním dotazníkovém průzkumu ve vybraných psychiatrických zařízeních.

Pouze 50 % zařízení má vnitřní směrnici zabývající se detekcí rizikových pacientů a další práce s nimi. 88 % zařízení má vnitřní systém hlášení mimořádných událostí. Technické zabezpečení je v mnoha zařízeních na vysoké úrovni, v některých je úroveň nižší, pravděpodobně vlivem finanční náročnosti. Pouze 2 zařízení používají škály k hodnocení přijatých pacientů, pouze 50 % zařízení hodnotí rizika sebepoškození u přijímaných pacientů. Ve 100 % zařízeních došlo ve sledovaném období k sebepoškození. 17 % zařízení neuvadlo počet sebevražd v jejich zařízeních a 42 % zařízení neuvadlo počet sebepoškození.

Z výsledků je vidět pozitivní trend v posilování role prevence sebepoškození a zvyšování úrovně bezpečnosti na jednotlivých pracovištích. Ze získaných dat také vyplývá, že ne všechna zařízení věnují prevenci dostatečnou pozornost, v některých zařízeních chybí přesná evidence sebepoškození, sebevražd. Je potřeba vytvoření systémového řešení prevence sebepoškození, které v současné době chybí. Vytvoření jednotných pravidel a norem, které by byly závazné pro všechna pracoviště by mohli přispět ke zvýšení bezpečnosti a dát pacientům jistotu rovnocenných podmínek na jakémkoliv pracovišti, kdekoliv v České republice.